

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrund

Lovgrundlaget for en meget stor del af Erhvervsministeriets erhvervsfremmeaktiviteter er i dag Lov om erhvervsfremme og Lov om teknologisk service. Der er tale om to rammelove, der på et overordnet plan regulerer erhvervsfremmeaktiviteterne. Lov om erhvervsfremme trådte i kraft primo 1991, og lov om teknologisk service trådte i kraft medio 1995.

Hovedprincippet i Lov om erhvervsfremme er, at Erhvervsudviklingsrådet (21 medlemmer) rådgiver regeringen om forhold af væsentlig betydning for virksomhedernes produktionsvilkår og for erhvervsudviklingen i øvrigt. Ifølge loven er det Erhvervsudviklingsrådet, der har kompetencen til at igangsætte en række af de initiativer, som regeringen beslutter inden for lovens rammer. Endvidere kan Rådet igangsætte analyser som grundlag for Rådets overordnede erhvervspolitiske rådgivning. Konkrete afgørelser om medfinansiering af de initiativer, der igangsættes af Erhvervsudviklingsrådet, eller som Rådet udstikker de generelle retningslinier for, træffes i medfør af loven af et særligt bevillingsudvalg.

Af Rådets 21 medlemmer udpeger ministeren de 14 medlemmer efter indstilling fra organisationerne. De resterende, herunder formanden og næstformanden, udpeges direkte af ministeren.

Hovedprincippet i Lov om teknologisk service er, at Rådet for Teknologisk Service (9 medlemmer) inden for et fagligt afgrænset område (teknologisk service) både er ansvarlig for anvendelsen af de midler, der afsættes på finanslovene, og for den løbende udvikling af området. Rådet udarbejder hvert tredje år en strategi for teknologisk service i Danmark.

Siden loven trådte i kraft, er der sket væsentlige ændringer i den måde, erhvervspolitikken udvikles på. Drøftelserne om de overordnede linier for erhvervspolitikken sker i dag i mange forskellige fora med inddragelse af en lang række repræsentanter fra erhvervslivet, særlige videninstitutioner og eksperter med sær-

lig indsigt på relevante områder. Hvert år nedsætter Erhvervsministeriet omkring 50 ad hoc dialoggrupper, der drøfter de erhvervmæssige rammebetingelser. Eksempler herpå er Industriens Udviklingsgruppe (IUG), Jylland/Fyn arbejdet, Erhvervsfremme Styrelsens ressourceområde-grupper, arbejdsgruppen om grøn erhvervspolitik og VækstFonds-udvalget.

Den nye måde at føre dialog på har betydet, at flere af de opgaver, som lov om erhvervsfremme formelt tildeler Erhvervsudviklingsrådet, i dag varetages i ad hoc sammensatte udvalg. Erhvervsudviklingsrådet har derfor til tider befundet sig i et vakuum, fordi Rådet trods loven ikke har haft reelle muligheder for at præge politikudviklingen.

Rådet må i sin nuværende form siges at have overlevet sig selv, og Rådets gennemslagskraft på den erhvervspolitiske udvikling er aftaget kraftigt i de senere år.

Omvendt har Erhvervsfremme Styrelsen i stigende grad brug for direkte sparring med repræsentanter fra erhvervslivet om den praktiske implementering og videreudvikling af ny politik. Og på dette område kan det være en stor fordel med faste udvalg, der har indblik i erhvervsfremmesystemets måde at fungere på. Der er således behov for at formalisere samarbejdet med erhvervslivet om driften af erhvervspolitikken.

På denne baggrund foreslås etableret en mere logisk rådsstruktur, hvor erhvervslivets parter får mulighed for at samarbejde direkte med erhvervsfremmesystemet om udmøntningen af ny politik. Den nye rådsstruktur bliver etableret med udgangspunkt i fire kerneområder i erhvervspolitikken.

Det understreges, at lovforslaget, som den gældende erhvervsfremmelov, der foreslås ophævet, er en rammelov, der giver mulighed for at opretholde og fortsætte de eksisterende erhvervsfremmeordninger.

2. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at rådsstrukturen på erhvervsfremmeområdet ændres og bringes i overensstemmelse med den ovenfor beskrevne udvikling i kravene til den na-